

CSALOGÁNY ÉS FARINELLI

tral-la trilla-la trill-trill tralla-tirr
tril-la-tralli-la-tralla lirra- talli tal-talli
hallgatta még mosolygott is
a nótás madáron Farinelli
levegőt vesz nekifog
napsugárból fon adagiot
összes hangban szellő szisszen
száll a szólam novemberégen
huss elsüpped téli éjbe
ám kútmélyből előszökken
ébredő dúr zölden nyílik
tavasztól röppen őszi
csöppen a bú mollkeserve
hisz múlik minden s
képtelen mit bármi madár
tenni tud nőpárjával
bár szinte érti amit isten
hiányt formáz
formák formájává

fakón elül a dal nyoma
füty csillan csalogány lép be
szerelmet szólít sztakkatója

kerülj csillag magasba
dallal képpel míves szóval
fényévről fönn az égben
ágyad vonz a földi mélybe

CARLO BROSCI FARINELLI

hörögve üvöltő gyönyör
vérrel ömlő áriája
    seblázon fogan újra
a fénylő égi rend
    így holt szívek
angyalfaragó vágya
a férfilét magvába tép
sascsórral karommal késsel
újra metszi időtlen
    sajgó hiány sebhangján
felénekelje énekeljem
elhagyott utatok
a kilukadt égbe

ZONGORA

Szép akár szobor
és csöndes és halott
kotta kell a kéz a láb
szikrán dal lobbanjon
a mindenformázó és
visszaverő értelemben.

